

Jan Kamiński, zastępca członka Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, prezes CRS „Samopomoc Chłopska”,

Mieczysław Marzec, sekretarz Naczelnego Komitetu Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego,

Maria Milczarek, zastępca członka Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, przewodnicząca Krajowej Rady Kobiet przy Ogólnopolskim Komitecie Frontu Jedności Narodu,

Irena Sroczyńska, członek Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, sekretarz Centralnej Rady Związków Zawodowych,

Jerzy Starościak, profesor Uniwersytetu Warszawskiego,

Bogdan Waligórski, przewodniczący Zarządu Wojewódzkiego Związku Młodzieży Socjalistycznej w Poznaniu,

Jerzy Wojtasik, suwnicowy w Hucie im. B. Bieruta w Częstochowie, członek Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej,

Aleksander Zarajczyk, przewodniczący Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Kielcach, członek Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

Przewodniczący Rady Państwa: J. Cyrankiewicz
Sekretarz Rady Państwa: L. Stasiak

37

UCHWAŁA Nr 316 RADY MINISTRÓW

z dnia 31 grudnia 1971 r.

w sprawie podziału zysku z uzupełniającej produkcji artykułów rynkowych oraz korekty funduszu płac związanego z tą produkcją.

Na podstawie art. 9 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 18, poz. 111) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Uchwała ustala szczególne zasady podziału zysku i korekty funduszu płac z tytułu podejmowania przez przedsiębiorstwa przemysłowe, objęte planowaniem centralnym, produkcji uzupełniającej poszukiwanych artykułów rynkowych.

§ 2. 1. Przez produkcję uzupełniającą należy rozumieć produkcję uboczną artykułów rynkowych, która nie stanowi podstawowej przedsiębiorstw i która będzie podejmowana po raz pierwszy po dniu 31 grudnia 1971 r.

2. Do produkcji uzupełniającej zalicza się w szczególności wyroby wytwarzane z odpadów surowców i materiałów.

3. Z surowców i materiałów pełnowartościowych można wykonywać produkcję uzupełniającą pod warunkiem, że nie spowoduje to ograniczenia produkcji podstawowej.

4. Właściwi ministrowie określą w terminie do dnia 29 lutego 1972 r. szczegółowe zasady zaliczania wyrobów do produkcji uzupełniającej.

§ 3. 1. Przed rozliczeniem zysku, dokonany zgodnie z przepisami o gospodarce finansowej przedsiębiorstw, przedsiębiorstwo wyłącza zysk ze sprzedaży wyrobów produkcji uzupełniającej. Zysk ten powinien być wyodrębniony w ewidencji i w kalkulacji.

2. Kalkulacja kosztów produkcji uzupełniającej obejmuje całkowite koszty bezpośrednie tej produkcji oraz zależne od rodzaju tej produkcji koszty pośrednie.

3. Właściwi ministrowie określają szczegółowe zasady kalkulacji kosztów produkcji uzupełniającej.

4. Zysk osiągnięty ze sprzedaży wyrobów produkcji uzupełniającej przeznacza się:

- 1) w 50% na dodatkowe odpisy na fundusz zakładowy,
- 2) w 50% na fundusz inwestycyjno-remontowy (inwestycyjny) przedsiębiorstwa.

§ 4. 1. Sprzedaż wyrobów produkcji uzupełniającej, wytwarzanych w określonym roku w przedsiębiorstwie po raz pierwszy, nie jest ujmowana w tym roku w planie.

2. Przedsiębiorstwo może w pierwszym roku produkcji nie objętej planem przekraczać planowany fundusz płac w zakresie niezbędnym do wykonania produkcji uzupełniającej.

3. W rozliczeniach funduszu płac z bankiem przedsiębiorstwo może zmniejszać wydatkowany fundusz płac o kwotę wypłat związanych z nie planowaną produkcją uzupełniającą; zmniejszenie takie powinno być udokumentowane w składanym bankowi oświadczeniu, określającym rodzaj i wartość nie planowanej produkcji uzupełniającej oraz kwotę wydatkowanego funduszu płac związanego z tą produkcją; w oświadczeniu tym powinno być stwierdzone, czy wyroby produkcji uzupełniającej zostały w całości sprzedane lub czy przedsiębiorstwo ma pełne pokrycie w zamówieniach organizacji handlowych.

§ 5. 1. Przedsiębiorstwo planuje sprzedaż wyrobów produkcji uzupełniającej począwszy od roku następnego po roku, w którym uruchomiło tę produkcję po raz pierwszy, i wyodrębnia wartość sprzedaży tej produkcji oraz fundusz płac niezbędny do jej wykonania — w aneksie do planu techniczno-ekonomicznego.

2. W razie przekroczenia wartości sprzedaży przewidzianej w aneksie do planu techniczno-ekonomicznego fundusz płac związany z produkcją uzupełniającą podlega korekcie stosownie do stopnia przekroczenia planu sprzedaży, z zastosowaniem współczynnika korygującego, ustalonego przez zjednoczenie (jednostkę równorzędną) dla produkcji uzupełniającej.

3. Przy ustalaniu współczynnika korygującego zjednoczenie (jednostka równorzędna) bierze pod uwagę pracochłonność wyrobów, których planowana produkcja uzupełniająca może być przekraczana.

4. Podstawą korekty funduszu płac związanego z produkcją uzupełniająca jest wartość sprzedaży wyrobów wytworzonych w produkcji uzupełniającej, według cen sprzedaży.

§ 6. Produkcja uzupełniająca nie może stanowić podstawy korekty planowanego funduszu płac działalności podstawowej przedsiębiorstwa.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1972 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

38

UCHWAŁA Nr 5 RADY MINISTRÓW

z dnia 7 stycznia 1972 r.

w sprawie zasad i stawek wynagrodzenia za dzieła literackie i pomocnicze prace literackie na potrzeby filmu.

Na podstawie art. 33 § 1 ustawy z dnia 10 lipca 1952 r. o prawie autorskim (Dz. U. Nr 34, poz. 234) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Przepisy uchwały określają zasady i stawki wynagrodzenia za dzieła literackie i pomocnicze prace literackie na potrzeby filmu.

§ 2. Wynagrodzenie umowne ustalone na podstawie tabeli wynagrodzeń, stanowiącej załącznik do uchwały, obejmuje wynagrodzenie za dzieła literackie i pomocnicze prace literackie oraz przeniesienie praw autorskich w zakresie określonym w umowie.

§ 3. 1. Rozróżnia się następujące rodzaje i zakresy dzieł i pomocniczych prac literackich na potrzeby filmu:

1) Dzieła literackie

a) temat: zwięzłe przedstawienie treści i zarysu problematyki przyszłego filmu,

b) szkic scenariusza: zarys konstrukcji dramaturgicznej (albo wywodu publicystycznego lub naukowego) oraz charakterystyki głównych postaci,

c) nowela filmowa: rozwinięcie szkicu filmu przez przedstawienie ważniejszych wątków dramaturgicznych, charakterystyki sylwetek głównych postaci oraz ogólnej scenerii filmu,

d) scenariusz: przedstawienie pełnej treści filmu w formie szczegółowego opisu:

— akcji (wywodu publicystycznego lub naukowego),

— pełnej charakterystyki wszystkich występujących postaci,

— dokładnej scenerii oraz zarys dialogów lub komentarza,

e) teksty wygłaszane: dialogi, monologi, komentarze, utwory poetyckie, teksty pieśni lub piosenek.

2) Pomocnicze prace literackie

a) dokumentacja: materiał faktograficzny, którego zebranie wymaga specjalnych wiadomości i badań,

b) konsultacja:

doradztwo z różnych dziedzin wiedzy w związku z przygotowaniem dzieła literackiego dla filmu,

c) recenzja jednorazowa:

ocena przydatności dzieła literackiego lub pomocniczej pracy literackiej do filmu, opracowana w formie pisemnej,

d) recenzja ciągła:

ocena przydatności dzieł literackich lub pomocniczych prac literackich do filmów poprzez udział w zespołach oceniających te dzieła.

2. Zamawiający ustala, jakie dzieła i pomocnicze prace literackie na potrzeby filmu, o których mowa w ust. 1, powinny być wykonane, z tym że można zamówić albo szkic scenariusza, albo nowelę filmową.

§ 4. W razie zamówienia scenariusza stanowiącego adaptację dla filmu utworu już istniejącego, napisanego nie dla filmu — pomija się temat, szkic scenariusza i nowelę oraz nie stosuje się przepisu § 7 ust. 1 i § 11 pkt 2.

§ 5. Zamówienie scenariuszy filmu na ten sam temat u kilku autorów wymaga uprzedniej zgody Ministra Kultury i Sztuki.

§ 6. Wysokość wynagrodzenia za dzieła i pomocnicze prace literackie dla filmu ustala się na podstawie stawek określonych w załączniku do uchwały, biorąc pod uwagę wartości ideowo-artystyczne dzieła, doświadczenie i dorobek twórczy autora, problematykę utworu oraz zakres pracy określony w umowie.

§ 7. 1. Wynagrodzenie umowne za scenariusz może być zwiększone o sumę wynagrodzeń według stawek przewidzianych w załączniku do uchwały za opracowanie noweli filmowej, jeżeli scenariusz został skierowany do produkcji.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również przy nabyciu praw do scenariusza zakupionego bez zamówienia.

3. Autor scenariusza nie otrzyma wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, jeżeli za opracowanie szkicu scenariusza lub noweli filmowej wynagrodzenie otrzymał inny autor lub autorzy.

§ 8. Jeżeli dzieło literackie lub pomocnicze prace literackie zostały wykonane przez dwóch lub więcej autorów, podział wynagrodzenia pozostawia się porozumieniu współautorów. Zasada ta obowiązuje również w razie dokonywania